

Pomiki Nemčije v jugovzhodne dežele Evrope

NACIJSKA TAKTIKA ZA RUŠENJE SLOGE MED
MÁLIMI DEŽELAMI SIJAJNO USPELA.—STRAH
TURCIJE.—BOJEVITOST BEOGRADA POLEGLO.
ALI SO NAMENI RUSIJE ŠE VEDNO UGANKA?

Dočim ima Italija slabo srečo na Balkanu in v Afriki, pa tudi doma, si je Nemčija osvojila Rumunijo brez vojne, razbila balkansko zvezo in pripravila ljudstvo Bolgarije in Jugoslavije v tolikšen strah, da sta se cene deželi udali in obljubljati ostati z Berlinom v največjem prijateljstvu in sodelovanju.

Igra z Madžarsko

Predno je mogla Nemčija v Rumunijo in okupirati njena bogata oljna polja ter se poslastiti kontrole nad Donavo do njenega izliva, je moralna dobiti most preko Madžarske. To ji ni bilo težavno, ker je imela vladne kroge v Budapešti že precej dobro pod kontrolo. Zadnje poletje jim je obljubila še kos rumunske Transilvanije, kar je Madžare zelo opojilo. Hitler je pozval v Nemčijo "na obisk" predstavnike ogrske in rumunske vlade, zaradi lepšega je poklical tudi Mussolinijeve zete, in pojasnil Rumuniji, da ji bo Nemčija jamčila meje, ko hitro uredi svoje odnose s tudi z Madžarsko in Bolgarijo. Rusija pa je že vzela svoje. Zastopnik iz Bukarešte ni preostajalo drugega kakor podpisati pogodbo o razdelitvi rumunske zemlje, ali pa se podatki s Hitlerjem, Madžarsko in Bolgarijo v brezupno vojno.

Spretnost nemške diplomacije

"Ako se ne podaste zlepa, ne bo Rumunija s tem ničesar pridobila, nego vse izgubila," so poudarjali Nemci. "Sedaj je Nemčija pripravljena dovoliti Madžarski le del Transilvanije. Ako pa greste v vojno, ji bo dovolila vso vzetij. Enako velja za Bolgarijo. Dobri naj nazaj le kos Dobrudže. Če ji pa ne preustute mirno, si bo vso vzela.

Rumunski zastopniki so se vrnili in skušali narodu pojasniti, da je bil to edini možni izhod. Narod pa je razgrajal in rebeliral. To je bilo natančeno po nemškem načrtu in tudi to kar se je zgodilo pozneje. Kralj Karol je moral pobegniti, kajk je določil Berlin. Nastali so notranji nemiri, nato fašistični puč in v tej zmedji ukoranjanje nemške armade v Rumunijo. Pot preko Madžarske ji je bila sedaj prvič po 22. letih znova odprta. S tem je Madžarska izgubila tudi svojo samostojnost popolnoma in postala nemški "protektorat" brez posebnega oklica. Rumunija pa se je znašla v senci nemškega orozja. Nemci so ji dovolili vprizoriti še eno "civilno vojno", da pride politično čisto v nered, kajti čim bolj bo razdrapana, lagajo bo organizirati za nacijski "novi red", to je, za "nemški življenski prostor". Poskrbeli pa so, da "nered" in krvolitje

ni zašlo tudi na oljna mola. Te so Nemci prevzeli popolnoma pod svojo upravo in varstvo.

Balkanska zveza uničena

Z zrušenjem Rumunije na znotraj je nemška diplomacija uničila tudi balkansko zvezo, kakor hišico iz kart. V nji so bile Jugoslavija, Rumunija, Grčija in Turčija. Skupno so naidejno predstavljale mogočno poroženo silo. Toda ko so ostale tri videle, kaj se dogaja z Rumunijo in je Karl Želeti pomoci, so v Beogradu, Ankari in v Atenah proglašili neutralnost. Na enak način je Hitler zrušil leta 1938 tudi malo antanta.

Nemška armada v Rumuniji ni namenjena samo Rumuniji. Ako bi bila le nji, bi zadostovalo nekaj deset tisoč mož. Toda steje jih nad pol milijona in tudi rumunska armada je sedaj del nacijske oborožene sile. Nahaja se 40 milij od Niša v Srbiji in skoraj tukaj Beograda, ki ni dalč le rumunske meje. Je enako tudi na pragu Bolgarije, dočim so nemški veščaki in razni "turisti" že dolgo v Bolgariji in pripravljajo teren.

Ponižanje Italije

Dokler je bila Nemčija še šibka in Mussolini pa široko usten, je venomer trdil, da je Balkan "italijanska sfera vpliva". A sedaj se Italija že skorosti mesece krvavo bori, da si ohrani Albanijo. Mislija je pohoditi tudi Grčijo in s tem dobiti na balkanskem polotoku poleg Albanije drugo najstrengejšo točko. Pa se ji ni posrečilo.

Ako udari na Grčijo Hitler, ki svoj napad nanjo vse bolj spremeni pripravlja kot pa je udaril Mussolini, je ne bo preustil Italiji, nego jo le rešil brezupno vojno. Tako bo Italija na Balkanu dvojno osramocena, oziroma je že.

Grčija se Nemčiji ne bo morela upirati, razen ako se Angliji dotelej posreči poslati v njeno velik del svoje afriške armade. Kajti nemški poveljniki imajo priložnost udariti v Grčijo skozi Bolgarijo in južno Srbijo po (Nadaljevanje na 2. strani.)

BEGUNEC IZ GEORGIE DOBIL ZAŠČITO

Zamorec Jay Gould Cotton (na desni), star 15 let, je bil v Georgiji obsojen od 10 na 20 let v "chain gang" radi tatvine. Označba "chain gang" izvira iz tega, da te vrste jetnikom pritrdijo na noge verige z utezi, ali jih z dolgimi verigami privrežejo po več skupaj in jih poslujejo delati na ceste, ali pa jih dajejo plantičnikom v najem. Večinoma so takih obsodb v južnih državah deležni črnici pri tudi že marsik belokosce je bil pognan v "chain gang". Omenjenemu 15-letnemu zamorcu se je posrečilo pobegniti v New York, kjer ga je georgijska "roka pravice" zaledila s pomočjo pisem, ki jih je pošiljal materi. Od newyorske policije je zahtevala, da črnca arretira in ga vrne v Georgijo. Zanj se je nato zavzel slovenski plesalec Bill "Bojangless" Robinson (v sredini na sliki) in drugi člani zemeljske organizacije Association for the Advancement of Colored People. Na sliki na lev (sede) je bivši socialist sodnik Charles Solomon, kateremu je bila zadava izročena v preiskavo v razsodbo.

PRESOJANJA DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

Sodnik Fisher v Illinoisu je odločil, da je prejšnji govor na Stelle pravilno ravnal, ko je odločil, da so trgovci s stavbniškim materialom in stavbeniki (kontraktorji) prosti prodajati tudi zadnjem teden tudi jugoslovanski premijer in njegov minister vnašnjih zadev.

V Rumuniji je bilo med begunci iz Poljske interniranih blizu tisoč poljskih častnikov. Nedavno jih je rumunska vladala dala nemški okupacijski armadi, dasi je to proti mednarodnemu zakonu. Enako so prisilni sedaj v pest Nemcem poljski uradniki in drugi, ki so pobegnili pred naciji, a jim končno vseeno prišli v roke.

Blizu Du Quoina v Illinoisu je bilo 15. februar utrjenih eksplozij v delavnici United Electric kompanije sedem delavcev. Superintendent Fred Huff je dejal, da je vzrok neznan in da ga družbini uradniki hočejo dobiti. Stvar preiskujejo tudi državni rudniški inspektorji. Eksplozija je bila tako silna, da je ubite žrtve popolnoma razresmeli.

V Washingtonu je prišlo 500 mater, da protestirajo proti Rooseveltovemu načrtu za podpiranje Anglije in s tem proti avstrijski kancelarji, da podpiše sam sebi smrtno obsodbo. Sem so morali češki državniki, da

(Nadaljevanje na 3. strani.)

poslušajo lekcije, kaj se pričakuje od njih. In mnogi drugi, ki so z romanjem v Hitlerjev grad pokazali, da je njihove neodvisnosti konec. Tja sta moralna zadnji teden tudi jugoslovanski premijer in njegov minister vnašnjih zadev.

V Rumuniji je bilo med begunci iz Poljske interniranih blizu tisoč poljskih častnikov. Nedavno jih je rumunska vladala dala nemški okupacijski armadi, dasi je to proti mednarodnemu zakonu. Enako so prisilni sedaj v pest Nemcem poljski uradniki in drugi, ki so pobegnili pred naciji, a jim končno vseeno prišli v roke.

Blizu Du Quoina v Illinoisu je bilo 15. februar utrjenih eksplozij v delavnici United Electric kompanije sedem delavcev. Superintendent Fred Huff je dejal, da je vzrok neznan in da ga družbini uradniki hočejo dobiti. Stvar preiskujejo tudi državni rudniški inspektoři. Eksplozija je bila tako silna, da je ubite žrtve popolnoma razresmeli.

V Washingtonu je prišlo 500 mater, da protestirajo proti Rooseveltovemu načrtu za podpiranje Anglije in s tem proti avstrijski kancelarji, da podpiše sam sebi smrtno obsodbo. Sem so morali češki državniki, da

(Nadaljevanje na 3. strani.)

Taktika AFL proti CIO nevarna vsem unijam

Predsednik Ameriške delav-

ške federacije William Green manevrirja v tekmi s CIO z metodami, ki končno lahko postanejo nevarne obstoju vseh unij. Gibanje za industrialni unionizem se je pričelo v samostojni obliki zato, ker je ta problem AFL vsa leta skoro popolnoma zanemarila. Le tiste unije, ki so ga sklenile rešiti vsaka v svojem področju neglede na tradicije AFL, so se razvile dočela, ali pa vsaj deloma v industrialne organizacije, ker so nudile zaščito vsem delavcem prizadetega obrata, ne pa samo na primer masinistom, prevoznikom, električarjem itd., na maso "navadnih" delavcev pa pozabilo.

CIO se je lotil hvaležne naloge organizirati vse delavce na primer v jeklarski in avtindustriji, za katere se ni AFL, razen za izučene, nici brigala. Tako je nastala unija avtindustrijev, se pridružila k CIO pravijo, ima Harry Bennett.

in dosegla veliko uspeha, predno ga ji je zastavil njen predsednik Homer Martin s frakcijskim bojem. Dasi ga ni bil sam krit, ga je v dirl napačno. S tem se je organizatorično delo zakasnelo in družbe so dobile potreben čas, da se pripravijo za boj ne samo proti uniji, nego da jo demoralizirajo tudi od znotraj. Vzličtemu je unija avtindustrijev premagala — dasi s težavami, notranji spor in se uveljavila v pretežnem delu avtindustrije, razen v Fordovi.

Ford ima v svojih obratih posebna strategia, ki ima naložno preprečiti organiziranje delavcev v unijo. Piše se Harry Bennett. Bržkone je plačan od Forda boljši, kot pa prejema plača predsednik Zed. držav. To pa zato, ker svojo nalogo spremeno vrši. Unija avtindustrijev se je že veliko prizadela, da dobi priznanje tudi pri Fordu, a brez uspeha. Zaslugo, Ta metoda umeščanja AFL v boj unije avtindustrijev pri

(CIO) je voda na mlin taktiki, ki jo vodi Harry Bennett.

Sličen boj v tekmi med AFL in CIO se opaža pri International Harvester kompaniji. CIO se je lotil njene delavce organizirati, kar je pri tako protidelavški korporaciji težavnega naloga. Družba je svoje delavce zdržala v kompanijsko unijo. Ni pa računala, da ima v takih zadevah besedo tudi NLRB. Ta je odločil, da mora svoje "unije" razpustiti. "Dobro," je rekla, "ravnali se bomo po odlok." In tukaj se je pričela v njih kampanja za pridruženje k AFL.

S takimi metodami je treba prenehati. Kajti ako se bodo nadaljevale, bo posegel vmes Kongres in udaril ne samo po CIO nego prav nič manj tudi po AFL. Zato bi bilo pametnejše, da bi Wm. Green raže obiskal predsednika CIO Murrayja, kakor pa Bennetteta pri

KONGRESNI ODSEK ZA PRAVNE IN SODNE ZADEVE PREISKUJE VZROKE NARAŠČANJA STAVKOVNIH BOJEV

DELODAJALCI VALE KRIVDO ZA KONFLIKTE
NA "ZDRAŽBARJE", RAKETIRJE V AFL IN
KOMUNISTE V CIO.—POSLANEC HOFFMAN
ZAHTEVA PROTI "SABOTAŽNIKOM NARODNE
OBRAMBE DRASTIČNO POSTOPANJE"

Prošli teden je začel kongresni odsek za pravne in sodne zadeve z zaslavljanjem merodajnih članov zvezne administracije in predstnikov unij ter industrije, da dožene, kaj je vzrok naraščanju stavk v obratih, ki so dobili velika vladna naročila. Prvi je bil zaslaniščan pomočni generalni pravnik Thurman Arnold.

Enajst velikih stavk

Predsednik omenjenega odseka kongresne Hatton W. Sumners iz Texasa pravi, da so se v prošlih tednih dogodile stavke v enajstih tovarnah, katere imajo okrog 110 milijonov dollarjev vladnih naročil. Pričetih v njih je bilo ali je še 24.000 delavcev.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

Hitler stavi svojo glavno karto na upanje, da bo Anglija prej izstradal, kakor pa ona Nemci potope, gredo na dno tudi živila, namenjena v Anglijo, municijski in drugo blago, ki ga na angleških otokih čezdaje bolj primanjkuje.

<

JOZE KRAJNC:

Ob taboriščnem ognju

Tema je že bilo, ko se je vlak bližal Martuljku. V vozovih so mezikale luči in obsevale pisane družbo ljudi. Blizu mene je dremal debelušen gospod, si zdaj pa zdaj obriral čelo, privzdignil obrvi in s tujo govorico vprašal: "Kranjska gora?" in je spet dremal naprej, ne da bi čakal odgovora: tam ob oknu je stal otrok in neprstano vrtil ročaj za zapiranje in odpiranje, ob njem pa je slonela drobna gospa in ga gledala z zadovoljnimi, vlažnimi očmi. Vse polno je bilo ljudi, ki so govorili po nemško, po madžarsko, po srbsko, vsi so se peljali v planine ali vsaj pod nje.

Nenadoma me je nekdo potegnil za rokav. Ozrl sem se in zagledal človeka srednje postave, ploščatega čela, rjavih, drobnih oči, ki mi je govoril:

"Kam pa?"

Odvrnil sem mu:

"Skavte grem obiskat," in si viekel nahrbnik čez ramena.

Človek je nenadoma poskocil, oči so mu začarale v neki čudni bliščavi, zagledal se je vame in govoril:

"Kaj? Skavte?"

Pogledal sem na stežaj, kolikor sem mogel, da bi kaj razločil, tote ni se mi posrečilo. Tema je bila gosta, da bi jo lahko rezal, vendar sem se zlahal:

"Vidim."

"No, tisto tam gori je tabor."

"A tako?" sem malomarno dejal. Mrav pa me je z vso silo potegnil za sabo. Sla sva čez travnik, zavila nekam v stran, ko sem nenadoma obstal ko pribit.

Nekaj korakov pred mano sta stala dva goreča stebra, vsak na eni strani, ob njima sta kakor v zraku viseli dve režeči konjski lobanji, nad vsem pa je plapola razsvetljena državnava zastava.

"A vidis? A gledaš?" mi je ponovno dejal Mrav, me nalahno sunil pod rebra in zadovoljno nadaljeval:

"To je vhod. Zdaj pa naprej!"

In že sva vstopila v taborišče. Tabor je bil prostran travnik, na čigar koncu, obdanem z mogočnimi krojanjami dreves, so se v polkrugu svetlikali šotori. V sredi polkruga je proti nebi plapolal mogočen kres, iskre so se ko zlati metulji lovile po mračnem zraku, vejevje je v žerjavici pokalo, čez vse pa se je nalaho plazil dim.

Okrog in okrog ognja so se dele temne postave, strmele so v plamen in zdele se mi je, da je vse tih in mirno. Tam, kjer se krog sklepal, pa je rastla iz zemlje velikanska korenina, kakor bi bilo okrog obrnjeno drevo, obtesana je bila v obliko prestola in na njej je sedel širokoplek mož. Videl sem, da je pravkar dvigal roko, in glasno sem se čudil.

Mož ob meni se je nenadoma zresnil. Pogledal me je od nog do glave, potem pa je čisto tiho dejal:

"Mir! Tiho bodi! Zdaj ne smeš govoriti..." nato me je prikel za roko in mi šepnil:

"Pojdive bliže, toda po prstih!"

In res sva šla, kakor bi bila v cerkvi in prišla sva čisto zraven. Na hladih, položenih v krog so sedeli taborniki; z žarkom na travo, in je že zaorila pesem:

rečimi obrazi in blešečimi očmi so strmeli v prestol...

"Tam je glavni vodja tabora: Medvedje srce!" sem slišal v uho in videl, kako je vodja vstal in zaklical v noč:

"Našo pesem!"

Vse postave so planile po koncu, obstale so druga poleg druge in je že zadonela pesem tabornikov v temni gozd.

Odmevi te pesmi so se skrivnostno razlezli v nočno tišino.

Pesem me je prevzela. Saj si lahko mislite: noč sredi gozda, kres, čvrčanje murnov in globoko mrmarjanje gozda okrog mene, vmes šumenje Save in odmev slapov nekje nad mano — pa ta pesem iz šestdeset grl.

Tisti hip sem se spomnil svoje mladost v Borovnici, pastirjevanja, študentovskega potepanja; v meni se je oglasilo spet tisto neizrečno in nedosegljivo hrepnenje po prirodnih svobodi, začutil sem, kako pada raz mene ljubljanski kavarniški in gostilniški dim pa prazno besedjenje ob mizah.

Moj spremjevalec pa je bil petja menda že privajen, kajti stisnil me je za prste in mi šepnil:

"Se vse kaj drugega boš slišal."

Začudeno sem ga pogledal, na kar sem se brez vzroka nasmehnil in se spet obrnil k tabornemu ognju. Medvedje srce, vodja tabora, je spet dvignil roko do ramena, z dlanjo obrnjeno proti ognju, in je dejal:

"Mir z vami, bratje in sestre!"

Soglasno mu je odgovoril zbor:

"Mir s teboj!"

Vsi so sedli nazaj na hlide. Vodja pa je obstal pred kresom, nekajkrat si potegnil z roko čez obraz, si popravil laske, ki so mu padali čez oči, podrgnili si pristrižene brke in zasevala.

"Bratje in sestre! Danes vam zadnjič govoriti Medvedje srce. Služba in družina me kličeta, da zapustim vas, ta tabor, te gozdove, Špik in Prisank, in grem spet nazaj med štiri stene. Vi boste še ostali. Prosim vas, izpolnjujte naše zapovedi, boste dobri v samih sebi, ljubite prirodu, da boste lahko ljubili človeka. Najdražje pa, kar naj vam bo najbolj pri srcu, pa bodi človek, ki se gloda iz dneva v dan in komaj živi, narod naš ubogi, od katerega je samo del svoboden, in naš domovina, ki se še isče in nastaja. Medvedje srce je govorilo!"

Ves zbor mu je odgovoril z mrmarjanjem. Vprašajoče sem se obrnil k spremjevalcu, ki se je nasmehnil in mi pojasnil:

"Nočemo motiti noči in naraže in zvezd s ploskanjem in vpitjem; to tiko mrmarjanje je znak našega zadovoljstva." Še ni dobro končal, ko me je pahnih od sebe, preskočil hlide in ljudi, se postavil pred ogenj in zaklical:

"Brat Medvedje srce, dovoli, da bom jaz vodil zbor naprej!"

Medvedje srce, ki je ta čas že sedelo na prestolu, je pokimalo, moj novi prijatelj Mrav pa je jel švigtati od osebe do osebe, mahal je z rokami in nekaj dopovedoval, potem pa se je umaknil za dva, tri korake, sunil z glavo nazaj, da mu je pokvečeni klobuk odletel v loku na travo, in je že zaorila pesem:

Gor čez izaro, gor čez gmajnico...

Z tem so nastopili štirje študentje, ki so prav ubrano zapeli nekaj umetnih pesmi. V taboru je nenadoma prišlo veselo razpoloženje. Od nekod je prikazala harmonika, kmalu za njo kitara, že so se dvignila dekleta in zaplesala kolo okrog ognja, mamicice pa so s ponosom zrle v svoje hčere. Temu je sledila dnevna reportaža, in sicer v verzih po nekakšnem čudnem napevu, ki ga je spremjal ves zbor s tihim? bunda, bunda, bunda... Iz teh bund smo zvedeli:

Ce kuhaš v vodi cimet, riž prisimojen mlečen riž dobis.

Dež urni zemljico škropi dežurni pa v sotoru spi.

Gorska cvetka je pri Savi stala na produ kotel izpirala...

Iz te melodične reportaže sem spoznal, da je ves tabor razdeljen v delavne družine, ki izmenoma vsak dan opravljajo sledeče posle: budnico, kuh-

TO NI SLIKA IZ PRAVE VOJNE . . .

Gornja slika izgleda, kot da je kje iz afriške ali pa albanske vojne. V resnici predstavlja le prisor iz voje ameriških vojakov v Fort Dix, N. J., ki se zaeno vežajo v rabljenju plinskih mask.

nje zajtrka, pregled šotorov, čiščenje travnika, kuhanje kosa, pomivanje kotlov, kuhanje večerje in nočno stražo od mrača do zarije.

Po reportaži je sledila tekma za najlepšo lirčno pesem — po tej pa je vodja spet vstal, vse je nenadoma utihnilo in začul sem besede Medvedje srca:

"Ozrimo se v ogenj s štirimi plameni in molimo!"

Ves tabor se je v krogu postavil okrog ognja, nekateri so sklenili roke, drugi so sklonili glave — nastala je tihota, ki jo je spremjevala Sava s svojim šumenjem in gozd s svojim mrmljajočim mojkom.

Cez čas je vodja pozdravil:

"Mir z vami!"

"Mir s teboj!" je odgovoril zbor in že so odšle dekleta v svoj tabor, fantje pa vsak v svoj šotor. Zatobil je rog, po šotorih so posijale luči, rog je spet zatobil zategnjeno pesem spanja, in že so luči ugasnile ko na en mah. Ostal sem pri ognju sam. In najrajši bi stal tako sam pod milim nebom vso noč, da se ni od nekod priplazil Sivi Mrav, me prijel za roko in me brez besede peljal mimo šotorov. Na koncu se je ustavil, odgrnil zaveso šotoru, me pahnih vanj in zaščetal:

"Sleci se in ulezi. In nič ne govoril!"

Menda je mislil, da se bom sam s seboj glasno pogovarjal. Zatipal sem ležišče, se izpravil in legel, potem pa sem z odprtimi očmi prisluškoval utripnemu noči sred temnega gozda.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Na koncu je bil angleški vladni posredovalci, zastopniki družbe in unije so se končno pogodili za sporazum, ki je bil predložen delavcem na glasovanje v pondeljek 17. februarja.

Te trsi boj ima unija CIO z International Harvester kompanijo. Obe imati velika vladna naročila.

Večje stavke so se prošle te-

rne vršile, ali pa se se vrše, v desetih državah, največje izmed njih v Michiganu, Wisconsinu in Illinoisu. V mnogih krajih se pripravljajo nove, ako se kompanije ne bodo z unijami pre pobote.

Vzrok večjanju teh konfliktov je, ker je industrija prišla iz mrtvila, na več vse sled vladnih naročil, njeni lastniki pa skušajo iz njih kovati čim večje dobičke, neoziraje se na koristi svojih delavcev. Pa se se vsled tega tudi delavci organizirali, da si izvojujejo svoje pravice.

KONGRESNI ODSEK ZA PRAVNE IN SODNE ZADEVE PREISKUJE VZROKE NARAŠČANJA STAVKOVNIH BOJEV

(Nadaljevanje z 1. strani.)

sprotvnik unija, res prodira v javnost mnenje, da ni CIO drugega kot gnezdo komunističnih provokatorjev.

Predsednik Murray zavrača trditve

Predsednik CIO Philip Murray na te obdolžitve odgovarja, da je toliko boja proti njegovim unijam vsled tega, ker so nastale v velikih obratih, kateri so bili do pred par leti trdjava odprtih delavnic. Za organiziranje milijonov navadnih delavcev se ni od postanka CIO v masnih industrijah nihče brigal. Užaljeni delodajalci in njihovi zavezniki se nad CIO hudoje torej zato, ker je načelju njihove odprtne delavne napravil konec.

Enako odbija napade na unijo avtih delavcev (CIO), ki je

lavcev. Vladni posredovalci, zastopniki družbe in unije so se končno pogodili za sporazum, ki je bil predložen delavcem na glasovanje v pondeljek 17. februarja.

Te trsi boj ima unija CIO z International Harvester kompanijo. Obe imati velika vladna naročila.

Večje stavke so se prošle tedne vršile, ali pa se se vrše, v desetih državah, največje izmed njih v Michiganu, Wisconsinu in Illinoisu. V mnogih krajih se pripravljajo nove, ako se kompanije ne bodo z unijami pre pobote.

Vzrok večjanju teh konfliktov je, ker je industrija prišla iz mrtvila, na več vse sled vladnih naročil, njeni lastniki pa skušajo iz njih kovati čim večje dobičke, neoziraje se na koristi svojih delavcev. Pa se se vsled tega tudi delavci organizirali, da si izvojujejo svoje pravice.

Kdo je vzdrževal londonski Daily Worker?

Minister notranje obrambe Herbert Morrison je v drugi polovici januarja — po 16 mesecih vojne, kot v tem listu že poročano, ustavil angleško komunistično glasilo London Daily Worker. Vsi fašistični listi v Angliji so bili ustavljeni že preve mesece vojne, toda komunistični so smeli svobodno izhajati. Fašistične organizacije so bile razpuščene in njihni predstavniki poslani v koncentracijski tabor, dočim je komunistična stranka svobodno delovala v duhu svoje nove linije, zapovedana v nenapadnem paktu med Rusijo in Nemčijo.

A končno je bilo angleški vladni v javnosti vrtanja v pred tretjega rajha preveč in Morrison se je odločil za korak, v kakršnega kot prista svobode tiska nikakor ne veruje. Toda Anglia je v kravji borbi za biti ali ne biti, pa si ne more privoščiti v svojih mejah vzdrževati časopise, ki delujejo po sredino ali neposredno, po preračunanih metodah v pred soražnikom Anglije.

Londonski Daily Worker je izhajal v nad 60.000 izvodih. Njegovi izdatki so znašali četrt milijona dolarjev na leto, ali desetisoč več kakor dohodki. Angleški vladni krog pravijo, da je razliko krila sovjetska vlada, oziroma komunistična internacionala.

Škoda, ki jo dela boj med unijami

Delavski voditelji bi imeli z nasprotniki unij veliko lagljive napade in napade nanje bi uspešnejše odbijali, če bi skončali bratomorni boj med AFL in CIO. Toda ker je precej stavk nastalo radi tekmec med teme skupinama za jurisdicijo, je s tem dan nasprotnikom unij nov argument: pravijo, da s takimi stavkami jemlje delavcem pravico do zasluga in industriji pa pravico svobodno obravljati.

Poravnani konflikti

Mnogo sporov, radi katerih je kongresni odsek uvedel preiskavo, je bilo kmalu poravnanih. Ena največjih stavk je bila pri Allis-Chalmers korporaciji v Milwaukeeju. Pričela se je pred dobrimi štirimi tedni. Pričazetih v nji je bilo 9.000 de-

je se vprašanje.

SLOVENE IN ANGLEŠKE KNJIGE

Največja slovenska knjigarna v Zed. državah

Pišite po cenik PROLETARCU

2301 S. Lawndale Ave., Chicago

1. ADAPTOR NA VIJAK.
Za vaš sedanji strop na strechu. Indirektna razsvetljava brez bliskega.
S posrebrjeno žarnico \$2.45

<b

• • KRITIČNA MNENJA, Poročila in RAZPRAVE • •

KOMENTARJI

Walter Krivitsky je material za pisatelje filmskih iger. Komunistom se je smrtno zameril z opisovanjem sovjetske spijonažne službe. On je bil njen načelnik v zapadni Evropi, dokler ni bil pozvan, naj se vrne v Rusijo. One dni je bila tam v teku čistka, katere se je Krivitsky, cigar pravo ime je Samuel Ginsberg, zbal in poenig v Ameriko. Tu je svoja razkritija objavljala v magazinu Saturday Evening Post in pričal zoper komuniste tudi pred Diesovim odsekom. Dne 10. februarja so ga dobili v nekem hotelu v Washingtonu mrtvega. Policia s koronerjem vred je ugotovila samomor. Ležal je v postelji oblečen, toda bos, s prestreljeno lobanjo, v rokah iti tiščel revolver. Poleg so bile tri njegove note. Veččaki so dognali, da je pisava na njih njegova. Vzeli temu kongresnik Dies trdi, da je bil Krivitsky umorjen. Saj je ves čas živel v veri, da mu ameriški agenti ruske tajne službe strežejo po življenju. Njegov odvetnik Louis Waldman je enako prepričan, da je bil Krivitsky umorjen, in prav tako trdi njegova žena. A vse okolščine in dokazi pričajo, da si je sam vzel življenje. Ako je bil res umorjen, so agenti OGPU tačin mojstrsko izvršili in zbrisali vse sledove za sabo. Zaradi Krivitskega je bilo nekaj prekanja tudi v par slovenskih listih, ker je Anton Garden pravjal njegove izpovedi iz omenjenega magazina v Prosveti. Pravljarec se v spor ni spuščal, čeprav smo bili vsi socialisti kritizirani, da ponavljamo storie iz kapitalistične revije od spijona, ki sploh ni to kar pravil, da je. Po našem mnjenju se na agente tajnih služb ni zanesli, ker jim je špijonstvo, provokatorstvo in pripravljanje attentov obrt, zato tudi na Krivitskega izpovedi nismo poslagali izredne važnosti. Nasprotnega mnjenja je na primer tednik New Leader, ki je Krivitskyju posvetil že veliko prostora. Tudi New Leader trdi, da je bil ali umorjen, ali pa od agentov GPU pognan v samomor. Nekateri so slučaj uporabljajo zgorj radi boja proti komunistom. Po našem mnjenju se zoper taktiko komunistov lahko uspešno borimo tudi brez pomoči bivših agentov GPU. Delovanje GPU je socialistom po svetu znano, enako komunistom in pa špijonažnim službam drugih dežel. Kar je Krivitsky s svojimi razkritiji dosegel je, da je na GPU opozoril tudi širšo ameriško javnost.

Slovenija ima novega "voditelja". Ta titel je po smrti dr. Antona Korošca podedenal dr. Franc Kulovec. Kot pokojni "voditelj", tako je tudi novi vodja duhovnik. V Sloveniji kot v Srbiji in drugod v Jugoslaviji, z izjemo Hrvatske, ki je avtonomna, je dovoljena samo vladna stranka, ki se imenuje Jugoslovanska radikalna zajednica. Njen načelnik v Sloveniji je bil do svoje smrti dr. Korošec. Ker ima JRZ vso politično moč, opozicijske stranke pa niso dovoljene, je naravno, da je načelnik JRZ v Sloveniji ali kje drugje v državi ne samo "voditelj", nego tudi diktator. On v sporazumu z vladom v Beogradu določa, kdo naj bo v tej dogodi v drugi službi, kako naj se upravlja z zakoni, ali pa izdaja nove dekrete. Eden najvažnejših, ki je bil proglašen v Jugoslaviji nedavno, je razpust vseh delavskih strokovnih organizacij, ki so sedaj prepovedane. V Sloveniji jih je že prej prevezel pod svojo upravo pokojni "voditelj" Korošec s tem, da je socialistično odstavljal iz delavskih zbornic in unijskih uradov. Novi "voditelj" bo storil vse v svoji moči, da ohrani Slovenijo za klerikalizem. Že pod Korošcem je prešlo šolstvo, v slovenskih krajih popolnoma pod-upravo cerkvenih krogov, čeprav ga financira in lastuje država. V Sloveniji se je razvilo politično življenje pod diktaturo tako, da je katoliška gospodska obenem tudi državna oblast. Liberalni in delavski listi po Slovenskem so podvrženi cenzورji, ki služijo ne samo vladni politiki, nego tudi katoliški cerkvi. Našim čitateljem je novi glavar Slovenije maloznan, ker se z njim nismo počeli. Star je 57 let, doma iz Dolnjih Sušic pri Toplicah na Dolenjskem. Studiral je v Kočevju, v Ljubljani in na Dunaju. Že leta 1919 je bil izvoljen za tajnika klerikalne slovenske ljudske stranke, kmete pa skupaj še tesnejše dobiti pod klerikalnim vplivom v ustavnovitvo Kmečke zvezbe. Bil je že urednik Slovencev in posedoval razne druge urade. Član vlade v Beogradu je sedaj tretjič. V dveh kabinetih je bil minister za kmetijstvo. Kakor dr. Korošec, je tudi sedanji načelnik JRZ mednarodnemu socializmu smrtno sovražen.

"Ameriški Slovenec" z dne 8. februarja piše o njemu pod naslovom "Slovenija dobila novega voditelja" med drugim sledče:

Dne 17. decembra popoldne, takoj po pogrebu dr. Antona Korošca je imel širši banovinski odbor Jugoslo-

vanske Radikalne Zajednice v Sloveniji svoj sestanek, na katerem je bil soglasno izvoljen za novega predsednika banovinskega odbora JRZ dr. Franc Kulovec. Kakor znano, se je bivala Slovenska ljudska stranka pred nekaj leti razpustila, in je nastala le nova državna narodna stranka v Jugoslaviji pod imenom Jugoslovanska Radikalna Zajednica, kateri se je priključila SLS s pokojnim dr. Korošcem na čelu. Novoizvoljeni predsednik slovenskega dela v ranem JRZ dr. Kulovec je nagovoril zbrane s sledenimi besedami:

"Na dan, ko se poslavljamo od našega največjega voditelja dr. Antona Korošca, ki je tako zad zahajal med mladino, se je izkazalo, da voda med nami disciplina in sloga. Ko sem slišal predlog, da namenjam meni izbrati za predsednika, mi je bilo težko, Bog mi je priča, da nikdar nisem hrepnel po tej časti. — Toda ko sem videl enodružno življo vseh, sem odgovorno mesto sprejel. Obljubljam, da bom z vsemi silami in z vso podporo vedno delal za cilje, za katere se je boril naš veliki pokojnik, za zmago krščanskih načel v javnem življenju in za slovensko avtonomijo (burno plaska).

Slovenska avtonomija je veliki ideal, za katerega se bom vedno boril z vso posmoto. Mladina je bila vedno tista, ki se je z vso odločnostjo v vseh časih borila za narodne pravice. Mladina, ki je vedno znala žrtvotvorno svoje sile, je prednja straža vseh strank v narodu, ki boči uspehov.

Kdor ne pozna števeta v politiki, nima uspehov. Politika je neprestan, je neprestopno žrtvovanje človeških sil in sposobnosti za ideje, ki se v korist narodu in državi. Ozljubljam, da bo moč z vso mlado podporo doprinesti žrtve za naše ideale.

Prepričan sem, da je zahteva po slovenski avtonomiji v popolnem skladu z državno zamislio naše ljubljene Jugoslavije.

Sam ministriki predsednik Dragiša Cvetković nas v dajšnjem telegramu bori, naši bomo pogumni in složni.

Mi ljubimo to državo, saj smo je sestavljali in le v njej si zamislili naše življenje naše avtonomije. Imamo v celu lepe Jugoslavije naš domači vladarski dom Karadjordjević, ki naš ga Bog pozivi (več minutno plukanje).

Z vero v Boga, v kralja in držav ter svoj narod, se bomo borili za vso socialno pravico med ljudstvom. Socialna pravica v državi je porok notranjem miru in zunanjem moči države.

Zato, mladina, budi naša krepka opora, vi, ki ste naši up in nara bočnosti!

V fazah je torej tudi novi "voditelj" velik mojster. Veliko govorji o mladini. Cerkev se pač dobro zaveda, kako važno je zanje, da si obdrži mladino na svoji strani. V Sloveniji, kot v drugih klerikalnih deželah ji je tolahko, ker ima kontrolo nad šolstvom, nad državnim gospodarstvom, kmečkim zadružništvtom, nad časopisjem in politiko. Sodniki in ječarji se njeni ljudje. Politična slava sme cerkev pod kinko verskih tabarov v Sloveniji svobodno obdrževati, dočim so socialistom in svobodomislecem absolutno prepovedana. Oni smo imeti takozvane kulturne zveze, sodeliščne in svobodomislene pa je diktatura v Sloveniji pod vodstvom dr. Korošca zatrula.

Naprednemu delavstvu v Sloveniji se torej tudi pod novim "voditeljem slovenskega naroda" obetajo slabci časi. Kakor prej dr. Korošec, tako tudi dr. Kulovec govorji o socialni pravici. Ato, kar si on predstavlja za "socialno pravico", je še več klerikalne nadvlast nad vsem javnim življenjem in v gospodarstvu, kot jo je sedaj. Dr. Kulovec je tudi za avtonomijo Slovenije. To ne bi pomenilo nič drugega, kot da bi nekaj Slovencev v Beogradu izgubili državne službe, v Sloveniji pa pravoslavni srbski uradniki. Socialisti in liberalci smatrajo slednje za veliko bolj tolerantne, kot pa so domači klerikalni veljaki, zato se Kulovec "avtonomne" Slovenije oboji boje.

Frank Kerže je v "Glasu Naroda" opisal, kako je postal v lanskem volilnem boju načelnik jugoslovanskega oddelek kampanje demokratske stranke. Nalogo je sprejel brezplačno vsed svoje vere v Roosevelt, pravi v svojih odmevih, le za tajnico so mu dovolili \$20 na teden. Za oglase so mu obljubili \$250 in Kerže je sklenil to vsoto razdeliti po volitvah listom, ki je bil vredni. A je ni nikdar prejel. Tudi s prostorom je imel težkoče. Dočim je imela demokratska stranka v svojem kampanjskem stanu celo za tiste narodnosti, ki so po stevilu priseljencev veliko

Letosnji mladinski kongres imel le malo zanimanja

Nekaj let se je o ameriškem mladinskem kongresu (American Youth Congress) veliko pisalo. Lanskega mladinskega kongresa se je udeležili tudi predsednikova žena Mrs. Roosevelt in pogostila nekaj vodilnih članov v Beli hiši. Vsled tega so bili deležni oglašanja v listih in bolj kakor v prejšnjih letih, Mrs. Roosevelt pa je bila silovito kritizirana, če, da s svojim početjem ne želi nego tudi pomaga komunistom. Leto in jih, ki se je tudi vrnil v Washington, pa se ni udeležila. Lani jih je preskrbel dvorano v vladni prostorji in stanovanja, letos pa zo dvorano le s težavo dobiti. Napadali so Roosevelta in skupaj demonstracije v poslanskih zbornicah. Na gornji sliki je Jack McMichael, predsednik mladinskega kongresa, ki je bil iz senata zbornice siloma iztrzan. Mladinski kongres je že dolgo pod komunističnim vplivom in vodstvom. Socialistična mladinska liga (Y. P. S. L.) se je od njega ločila pred tremi leti.

manjše kot je jugoslovanska, prostor in plače, je za jugoslovanskim naslovom na prvi strani "Ameriška Domovina". In kaj takega je storila KSKJ? Sprejela je po papagajsko resolucijo Clevelandskih slovenskih duhovnikov in Antona Grdine ter ustanovno izjavo ameriških vlad. Ob enem ji KSKJ sporoča, da zahteva povrnite ugrabljene slovenske zemlje Jugoslavije, ki je njena prava lastnica. A ministri v Beogradu tega ne trdijo, pač pa so bač te dni po obisku pri Hitlerju znova izjavili, da voda med Jugoslavijo in osičem, najlepši sporazum in soglasnost. Mar se KSKJ in prečastita slovenska duhovščina ne smeši s takimi zahtevami pri ameriških vladah? Cemu ne zahteva ugrabljene slovenske zemlje novi "voditelj slovenskega naroda" dr. Franc Kulovec? Ali premier Dragiša Cvetković; ali pa vnašen minister dr. Činčar Marković? Izgleda celo, da bodo rajše nekaj svoje zemlje pustili ugrabit, kakor jo je puštila Rumunija, kot pa da se bi uprli in zahtevali od Italije slovensko Primorje. Kajti dokler se Jugoslavija ne bo hotela botiti zanj, ni niti malo pričakovali, da bi to storile zanj Zed. države.

"Enakopravnost" ostro prijema "Napreja", vsled njegovega petokolonskega apizartva in farbanja svojih čitalcev. V istem članku v Enakopravnosti je tudi sledči stavki:

"Zadnji akt svoje hipokritiske strahotnosti in tavanja v temi je zakril "Naprej", preden se je na svojem vandranju po francoski poslovil iz svojih prostorov na Waterloo Rd. Tukrat je nameč v neverjetno držno brezstidnost obesil uredništvo lista na ramenih nedolzne in poštene slovenske žene in matere, ki naj bi prezela na svoj rov vse morebitne neprjetje posledice njegovega petokolonskega in apizarskega udejstvovanja in zavajanja... Well, ena prevara v njej pač pa fašistično obračuna.

Ker pa se je nezadovoljnje le širila in je prišlo v nekaterih mestih severne Italije celo do nemirov, je pričela oblast s progno in aretacijami na debelo. V Trstu, v Gorici in drugod po Primorskem je bilo aretiran veliko Slovencev, ker so osumljeni ščuvanja proti državi in izpodkopavanju njenega reda.

Primorski Slovenci vsled vojne veliko trpe

Primorski Slovenci imajo od kar je Italija vstopila v sedanjino vojno še veliko težje čase kot prej. Mnogi moški vojaške starosti so bili poslanji na albansko fronto, ali pa v Libijo. Ko pa je začela Italija v obeh krajih slabla presti, je Mussolini pozval ljudstvo, da naj ne naseda nezadovoljnem, pač pa z njimi po fašistično obračuna.

Ker pa se je nezadovoljnje le širilo in je prišlo v nekaterih mestih severne Italije celo do nemirov, je pričela oblast s progno in aretacijami na debelo. V Trstu, v Gorici in drugod po Primorskem je bilo aretiran veliko Slovencev, ker so osumljeni ščuvanja proti državi in izpodkopavanju njenega reda.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Ker je bil urednik minuli teden zadržan vsled sej (gl. odpora SNP), mu ni bilo mogoče urediti vseh dopisov. pridejo v prihodnjo številko.

Marshall Field & Co. beleži visok dobiček

Velika trgovska firma Marshall Field & Co. v Chicagu pravi v svojem letnem poročilu, da je imela lani od leta 1929 največji promet in najvišji dobiček, ki znaša \$5,692,981, ali \$2,47 na delnico.

Prebivalstvo Zed. držav le še počasi narašča

Sest držav Ameriške Unije je v prošlih 10. letih nazadovalo v številu prebivalstva, kot je razvidno iz statistike urada za ljudsko štetje (Census Bureau). Popisovanje se je vršilo lani. Zakon ga določa na vsakih deset let.

Nazadovale so države Vermont, North Dakota, South Dakota, Nebraska, Kansas in Oklahoma, torej v glavnem agrarne države.

Nekatere države so v desetih letih napredovale le par odstotkov v prebivalstvu, med njimi Massachusetts, New Jersey, Pennsylvania in Iowa.

Najbolj so napredovale države California, Virginia, W. Va., North Carolina, Florida, Tennessee, Louisiana, Texas, Idaho, Wyoming, New Mexico, Arizona, Nevada, Washington, Oregon in District of Columbia, torej večinoma južne in zahodne države, vzhodne in srednje zapadne pa povprečno le okrog deset odstotkov.

Skupno število prebivalcev Zed. držav in Distrikta Kolumbija (teritoriji niso všeči) znaša sedaj (oziroma je znašalo 1. aprila 1940) 131,669,275, pred desetimi leti pa 122,775,046. Število prebivalcev je torej v enem desetletju naraščalo 8,894,229, ali proporenčno manj, kot kdaj prej.

Ako se bo to pojemanje nadaljevalo, so izračunali, da leta 1970 in 1980 ne bo več nikakega prirastka.

Stevni biro dalje ugotavlja, da se najbolj množe črnci in prebivalci v slumsih, dočim se imovitejše, inteligentne plasti prebivalstva poslužujejo porodne kontrole toliko, da že vrsto let ne beležijo nikakega prirastka v številu.

Pravijo, da iz tega lahko nastane težak socialni problem, ker se jača le najnevednejši, ubožni del ljudstva, dočim drugi pojema v uživanju komforata.

Dal je situacija, kar se tega problema tiče, res opasna za bodočnost razvoja Zed. držav, je vprašanje, o katerem se da prerekati. Vsekakor pa se bodo sociologi in drugi merodajni faktorji s podatki lanskega ljudskega štetja še veliko pečali.

V slednjem podajamo uradne številke o prebivalstvu posameznih držav. Prva številka znači število prebivalcev, kolikor so jih lani našeli, druga število iz leta 1930, in tretja pa odstek sprememb. Kjer je v tej zadnji rubriki, pomeni, da je prebivalstvo dotične države nazadovalo.

Seznam je sledči:

Država	1940	1930	Sprememba v odstotkih
Maine	847,226	797,423	6.2
New Hampshire	491,524	465,293	5.6
Vermont	359,231	359,611	-0.1
Massachusetts	4,316,721	4,249,614	1.6
Rhode Island	713,346	687,497	3.8
Connecticut	1,709,242	1,606	

ZVONKO A. NOVAK:

ČEZ DRN IN STRN

O DEMOKRACIJI

V.

Ekonomija je čimdalje hujje pritiškala na politiko v tej deželi, kjer so že imeli vsi odrasti močki volilno pravico, kakor sem omenil to poprej. Ali ljudstvo je vseeno z vsakim dnem bolj uvidevalo, da nima skorobene besede pri vladni. Na podlagi davne moči, ki je ljudje nikakor niso mogli razumeti, so se ekonomične družabne razlike se vedno obdrzale.

V demokraciji se vlaada narod sam neposredno ali pa po zastopništvu. Tako se je ameriški narod kot nova demokracija vladal po zastopnikih, ki pa so vse preveč oboževali zlato tele in vse premalo vpoštivali potrebe in želje svojih volilcev. Pa je prišlo zastran teko za zahtev po popolnejši in pravičnejši demokraciji, do zahtev primarnih volitev, iniciativ, splošnem glasovanju, odporu in drugih sličnih pripomočkih prave demokracije.

Drugod po svetu je pa industrijska revolucija se silnje in korenitev učinkovala na življene tamošnjega prebivalstva in možgane demokratičnih voditeljev. Njihove misli so se obrnile proč od političnega pojmovanja ter se jelo pečati z ekonomično zamislio državo. Med tem sta bila tudi Karl Marx in Friderik Engels. Ta se je leta

1844. za malo časa ustavil v Parizu ter obiskal Marxja, nakar so se med njima razvili takso iskreni prijateljski in tovarški pa miseln odnosi, da so bila odtej naprej vsa dela Karla Marxa več ali manj tudi Engelsova obenem. Zato se tudi ni čuditi temu, da sta skupno izdala svoj znanimeti komunistični manifest 1. 1848. V njem sta pozvali delavstvo, naj se polasti vseh produkcijskih sredstev, če hoče, da se izvede ekonomska revolucija do korenin ter uveljaviti demokracija tudi v ekonomiji. Ko je bila v tistem letu badenska revolucija zadušena in strta, je Engels pobegnil na Anglesko, koder je v Londonu 1. 1895. umrl ter zapustil sveču slavnata svojega uma.

Marx je bil duševen oče znanstvenemu socializmu, kateremu je dal nauk o pojmovanju zgodovine z materialističnega stališča in pa neizprosno razredno borbo za podlago. Proletariat naj izpodrine kapitalizem, kakor so poprej srednji sloji pahnili feodalizem s prestola ter se polastili njegove oblasti in njegovih predpravic.

Njegova knjiga "Das Kapital" je korenito pretresla politično zgodovino v Evropi in po vseh deželah so se na mahu pojavile mogočne socialistične stranke, ki so trdile, da so edino resnične zastopnice ljudskih množic pa iskrene bojevnice prave demokracije. In temu ne more noben človek, ki je iskren in pošten, prav nič ugovarjati. Njihni cilji so bili vvišeni in hvale vredni. Le teorija, na katero so se opirale, ne bo pravilna, če pomislimo na to, kar se je doslej izcisimo iz nje.

Glavna opora prave demokracije je enakopravnost. Marxova teorija pa zanika to, ker pač zahteva, naj pride na mesto gospodajočega razreda drugi sloj, ter se pri tem prav malo zmeni za svoboden razvoj in svobodno izražanje pri poedinčini.

Nemčija zahteva socialistične begunce

V neokupirani Franciji je interniranih precej nemških socialistov, katerim se je posredilo uiti izpod Hitlerjevega terorja. Od vlaade v Vichyju Hitler zahteva, naj jih vrne Nemčiji. Med njimi sta tudi svetovno znana nemška socialistična voditelja in misleca Rudolf Braitscheid in Rudolf Hilferding. New Leader poroča, da je zaenzo z njunimi ameriškimi sodrugi apeliral na predsednika Rooseveltja, naj pri francoski vladni posreduje, da se ju ne izroči nacističkim rabljem.

Tu v Ameriki se je socialistem širil sila počasi kakor pač vsaka druga dobra stvar. Zato ni neposredno nikoli vplival na politično življenje v tej deželi,

Aktivnosti Družabnega kluba Slovenski center

Chicago, Ill.—Naš Družabni klub, pribrojnik Slovenskega delavskoga centra, je sklenil na svoji letni seji, da bo tudi letos prirejal svoje običajne zabave v razvedrilo članstvu in prijateljem. Podrobnosti priprav in razpredelbe datumov teh prireditve je glavna seja prepuštila odboru, ki je na svoji prvi seji dne 3. februarja določil tri datume za naše letošnje domače zabave. To pa zato, da bodo druge organizacije vedeče, kdaj ima naš klub zabavo, in da radi lega ne bo nihče prirejal vsebine na iste dneve. Sklenjeno je bilo, da se prirede eno zabavo spomlad, dve pa v jeseni, v razvedrilo in boljše medsebojno spoznanje članstva in somišljenkov. Odbor je odbral tri sobote za te naše zabave, in sicer na sledete datume: Prva bo dne 26. aprila, druga 27. septembra, in tretja pa 15. novembra. Poletne meseca smo opustili, ker v vročini rajše babilnamo pot pa plešemo.

Mi tem potom prosimo vsa društva in klube ter druge skupine, da naj to naše naznani ločno upoštevajo, da ne bo pozneje kakih neprilik poradi dveh ali pa še več prireditve na isti dan. Mi letos ne bomo opuščali teh datumov na ljubo nikomur!

Te domače zabave Družabnega kluba so se v zadnjih par letih splošno priljubile med članki in okoliškim občinstvom. Značilno na teh zabavah je to, da se človek hnenitno

zabava samo za nekaj grošev, kajti vstopnina je prosta, godba zastonj, pijača in jestvine so pa po grolu komad — in komadu niso tako majhni kot bi človek sodil po nizki ceni. Zraven tega imamo pa najlepšo priloko, da se medsebojno temeljito seznamimo — kar je posumno dobro za nas take, ki se namehravamo ženit. Čimveč jih poznati, temlaže izbirša. Poleg tega pa tudi, če si dober opazovalec, lahko že vnaprej spozna, katera bi bila huda in katera pa dobra ženica. Tudi dekle (ozioroma ženske sploh) lahko na teh naših zabavah poznajo vse kvantitete, kvartete in tiste ki se ne branijo pijače, da se jih potem zamorejo izogibati — kajti če se enkrat mrha obesni nate, je takoreč že skoraj prepozno zdihovati... Zato te naše domače zabave niso le razvedrilo, pač pa tudi čiščenje pojmov, gradba karakterjev in poboljšanje potepuhov. In če se momentalno spomnimo, da se vse to dobri le za par grošev, se po vsej pravici edujmo od pleše do kurjih očes, kako je to sploh mogoče. Da pa je naš klub marsikaj zmožen cesar bi mu javnost ne prisodila, naj svedoč dejstvo, da je bodoči članski župan naš član. Imeli bi lahko tudi predsedniškega kandidata, pa nam je Roosevelt sporobi, da naj ga prihodnje tri termine se pustimo pri miru, kar bomo, kot dobitnik tudi predsednik.

Te domače zabave Družabnega kluba so se v zadnjih par letih splošno priljubile med članki in okoliškim občinstvom. Značilno na teh zabavah je to, da se človek hnenitno

Naznanilo in zahvala

Globoko potri naznanjam sorodnikom in prijateljem, da je po pet meseci bolezni dne 18. januarja 1941 v 55. letu starosti preminil naš ljubljeni soprog in oče

FRANK KRMELJ

Rojen je bil v Trbovljah 23. junija 1885. V Ameriko je prišel leta 1912, v La Salle, Ill. Tam je tudi takoj prišel k SNPJ, katere dober in lojalni član je bil do zadnjega. V Springfieldu je živel 23 let ter bil v raznih društvenih odborih vse ta leta, kakor tudi pri klubu št. 47 JSZ in Slovenskem domu, ker to mu je bilo v največje veselje in razvedrilo. Bil je izredno vesele narave in dober mož in oče svoji družini.

Morda je bila Georgeva teorija nepopolna. Ali kljub temu pa nam nudi nekaj, kar nas more privesti na pot k ekonomični in splošni demokraciji.

TAKA ROMANJA SO SUMLJIVA

Po belgrajskih poročilih sta se proti koncu zadnjega tedna odpravila jugoslovanski ministarski predsednik Dragiša Cvetković in zunanjji minister Cinicar Marković na romanje v Berlin, da se tamkaj osebno posreduje s Hitlerjem "o sedanjem političnem položaju na Balkanu", kakor bi imela berlinska vlada oči zavezane in ušesa zamašena glede tega, kaj se dogaja sedaj med Balkanci.

Prav zdi se mi, da tiči za tem grmm vse nekaj drugega.

Jugoslavija je gospodarsko že tako in tako pod trdo peto Hitlerjevega škornja in tudi politično mora že tako plesati, kakor ji gode Hitler.

Ce vsa znamenja ne lažej, gre Hitlerju za tem, da na "dostojen" način pogolrne Slovenijo, ki se tako lepo pride prekone na Trst pa na Jadranski in čez katero je naredila belgrajška vlada kriz že tedaj, ko je umaknila iz nje vso važnejšo industrijo ter to premestila globoko dol v Srbijo.

Nadve se mo bo veselilo, če se ta moja trka preročka ne izpolni. Ali takšnale romanje najvišjih vladnih zastopnikov v Berlinu so v sedanjih časih skrajno sumljiva in ne obetajo nič dobrega.

Nemčija zahteva socialistične begunce

V neokupirani Franciji je interniranih precej nemških socialistov, katerim se je posredilo uiti izpod Hitlerjevega terorja. Od vlaade v Vichyju Hitler zahteva, naj jih vrne Nemčiji. Med njimi sta tudi svetovno znana nemška socialistična voditelja in misleca Rudolf Braitscheid in Rudolf Hilferding. New Leader poroča, da je zaenzo z njunimi ameriškimi sodrugi apeliral na predsednika Rooseveltja, naj pri francoski vladni posreduje, da se ju ne izroči nacističkim rabljem.

zvesti in mu bomo pridobivali število novih članov.

Stvar, ki jo klub najbolj rabi, je povečanje shajališča. O tem je glavna letna seja temeljito razpravljalna, in vse zglede tako, da nam bo vodstvo poslopja v tej želji ustreglo. Predava in poprava pa stane dejanje, katerega pa še nimamo na razpolago. Imamo pa še par storitev delnic za prodati; in če prodamo polovico teh, bi se lahko z delom šlo naprej. Delnice so po \$25, kot so bile v začetku, čeprav so vredne veliko več, upoštevajoč vrednost posestva in do sedaj izdane delnice. Priporočam torej članstvu, da kdor le more, naj kupi še eno delnico, kajti izboljšanje naših družabnih prostorov v resnicu mrha obesni nate, je takoreč že skoraj prepozno zdihovati...

Zato te naše domače zabave niso le razvedrilo, pač pa tudi čiščenje pojmov, gradba karakterjev in poboljšanje potepuhov. In če se momentalno spomnimo, da se vse to dobri le za par grošev, se po vsej pravici edujmo od pleše do kurjih očes, kako je to sploh mogoče. Da pa je naš klub marsikaj zmožen cesar bi mu javnost ne prisodila, naj svedoč dejstvo, da je bodoči članski župan naš član. Imeli bi lahko tudi predsedniškega kandidata, pa nam je Roosevelt sporobi, da naj ga prihodnje tri termine se pustimo pri miru, kar bomo, kot dobitnik tudi predsednik.

Te domače zabave Družabnega kluba so se v zadnjih par letih splošno priljubile med članki in okoliškim občinstvom. Značilno na teh zabavah je to, da se človek hnenitno

Pomoč Rdečega kriza žrtvam vojne

Ciklački oddelki Rdečega kriza je poslal v pomoč žrtvam vojne na Angleško spet do 40 velikih zabojev raznih oblik, ki so jih natkale ženske v Chicago brezplačno. Natkale so večinoma jcipe, tople nogavice, spodnje oblike, rokavice itd.

To blago se v angleških mestih deli med sirote, vdove in druge potrebowne, katerim so nemški letali uničili stanovanja in vse, kar je bilo v njih.

Ameriški Rdeči kriz postavlja zdravila, obvezne in druge medicinske pripomočke, oblike in kondensirano živilo, večinoma mleko, tudi v Francijo v pomoč otrokom bednih družin.

Produkcija v Rusiji narašča

Tajnik centralnega odbora kom. stranke Malenkov je na njeni konferenci poročal, da je produkcija v Sovjetski Uniji uspešno narašča. Priznal pa je, da mnoge industrije niso izpolnile načrtov, ki so jim bili dani v izvršitev za leto 1940. Pesebov v gradnji lokomotiv in vagonov, v lesni in papirnati industriji, ribolovu in stavbilstvu, ni bil napredka. Produkcija nekaterih je bila celo nižja kot leta 1939, je dejal Malenkov in pozival strankine lokalne odbore v prizadetih krajinah, da naj pomagajo odpraviti te nedostatke. Potožil se je tudi nad počasnostjo sovjetskega transportnega sistema po suhem in na svetu, naj kaže drugi že ne odpravljenih hib mnogokrat zlaterni — jaz ga ne najdem!

Družabne pozdrave vsem!

Frank S. Tauchar.

Luksemburžani morajo germanizirati imena

V kneževini Luksemburž, ki so jo lansko poletje vzeli Nemci, je mnogo prebivalcev s francoskimi imeni. Nacska uprava jim je ukazala, da si jih morajo ponemčiti, bodisi, da prestavijo svoje francoške priimek v nemčino, ali pa si izberejo kakršna na "civilizirane" načine ne more zmagati.

Imenik zastopnikov Proletarca

Kdor želi prevzeti zastopstvo za nabiranje naročnikov Proletarca, prodajati Am. družinski koledar brošure in knjige, naj piše upravnosti, ki bo poslalo potrebne liste in informacije. Na tu priobčene zastopnike apeliram, naj skušajo ob vsaki ugodni priloki pridobivati naročnike temu listu. Pravzaprav je dolžnost vsega slovenskega zavednega delavca agitirati za svoje glasilo Proletar.

Ako je ime kakega zastopnika v sledenem seznamu izpuščeno, naj nam sporoči pa bomo imenik redovno popraviti.

CALIFORNIA.

Fontana: Anton Bischek.

Oakland: Anton Tomšič.

Los Angeles: Frank Novak.

San Francisco: A. Lekan.

COLORADO.

Crested Butte: Ant. Slobodnik.

Pueblo: Fr. Boltezar.

Walsenburg in okolica: Frank L. Tomšič.

ILLINOIS.

Chicago: Frank Bizjak, Joseph Drasler, Joseph Oblak, Chas. Pogorelic, Peter Verhovnik, Frank Zaitz in John Rak.

Cicero-Berwyn: Kristina Turpin.

La Salle-Oglesby: Frank Martinjak in Anton Udovich.

Springfield: Joseph Orca in John Gorski.

Warden: Fr. Bersich.

Waukegan-No. Chicago: Martin Judrich.

INDIANA.

Clinton: Ignac Spendl.

Indianapolis: Mary Stroj.

KANSAS.

Arma: Anton Sular.

West Mineral: John Marolt.

MICHIGAN.

Detroit: John Zornik, Joseph Klarich in John Plachtar.

MINNESOTA.

Buhl: Max Mertz.

Chisholm: Frank Klon.

Duluth: John Kobi.

Ely: John Teran.

MONTANA.

East Helena: Joseph Bihelich.

Klein: Peter Yellar.

Red Lodge: K. Eranožnik.

CHICAGO, ILL., February 19, 1941.

VOL. XXXVI.

Co-operation and Progress

Looking back over the records of the past year it is gratifying indeed to note the names of individuals and organizations—many of whom continue to appear regularly and repeatedly—who contribute to the sustaining fund of our publication and thereby also help make its continuation possible.

A goodly portion of our yearly publication costs are offset thru this medium despite the fact that no large individual contributions are ever received or expected from those supporting it.

Co-operative effort of a large and widely-scattered group of individuals and organizations, each helping as much as possible, makes Proletarec's sustaining fund one of our important supporting props.

Some JSF Branches practice an established custom of sponsoring some sort of money-raising affair each year for the benefit of Proletarec. In some cases it is a social and dance, in others an out-door picnic or card-party. Branch No. 1, in Chicago, sponsors a dramatic program and dance annually, in addition to an out-door picnic through which it has managed to raise in the neighborhood of three to four hundred dollars each year. It is at present busily preparing an attractive program for presentation at the SNPJ hall on March 2.

Inasmuch as the entire purpose of the affair is to boost Proletarec's sustaining fund, and over five hundred subscribers and friends will be invited to this "Proletarec family reunion" it is not an exaggeration to say that the SNPJ hall will be taxed to capacity on that day.

The program of dramatics, singing, speeches and other attractions is in final stage of preparation and will be announced in its entirety soon. A popular orchestra has been secured to play for dancing in the evening.

It is not too early to remind you—no, not to tie a string around your finger—but, just a circle around the date, March 2, on your calendar. And after you have reserved that day for Proletarec, further the good deed by talking to your friends about it and encouraging them, too, to attend.

Readers and friends of Proletarec here in Chicago can, and judging by the past, will make this affair a substantial boost for the workingman's newspaper.

DICTATORSHIP IS NO ARGUMENT

It may be that these people who oppose the "lease-lend" bill on the ground that it is a dictatorship measure are talking beside the point. The fact is that conditions may arise—as we Socialists long ago predicted they would if capitalism was permitted to run its course—under which even dictatorship will be necessary for the preservation of a group.

For example, democracy and individual liberty always is surrendered at a fire or in a shipwreck. Nor is there any room for class considerations among the troops engaged in a bayonet charge.

As we stated last week, we consider bill No. 1776 as a mere incident in the growth of centralized authority. It began back in 1929, when the American economic and social structures were threatening to fly apart. Moreover, when and if this nation becomes an active battle-line partner in Britain's defense, we're going to much greater lengths along the totalitarian line.

As individuals who like to do pretty much as they please, Socialists are not likely to cheer regimentation. However, and on the other hand, as the prophets of what has come to pass and what is still to come, there is really no reason for Socialists to become unduly excited.

Surely, we should have believed what we were saying many years ago. George R. Kirkpatrick, of hallowed Socialist memory, once wrote a book called "Think or Surrender," telling us all about the slavery that would penalize us for failure to think.

Well, most people didn't think very far into the future. And they didn't plan to change the world economy from one of competition to another of cooperation. And we're getting what "Kirk" promised us.

Yes, we expected the hell that looms ahead. Just as a physician who warns a man with a bad heart against violent exercise is neither surprised nor angered when the man runs a race and drops dead, so we should not permit ourselves to be unduly wrought up about the pains of capitalism's demise.

There's still only one way to freedom and justice. That's the Socialist way. If we think—and act—we can socialize our economy and still retain individual liberty in those matters pertaining to individuals. Otherwise—

Well, the emancipation of the working class is still the task of the workers themselves. Either they will break the chains which make them the serfs of a superior class or the job won't be done.

"IF"

"If" is the BIGGEST little word in the English language. If you don't think so read a few of the common uses of the word.

If I had only looked where I was going—

If I hadn't been in such a hurry—

If I had only worn goggles—

If I had only taken time to get a good ladder—

If I had only taken off my gloves—

If I had only waited until the machine stopped—

If I had only gone to the hospital.

ALWAYS ON THE GO

A gentleman who was asked to illustrate the difference between "set" and "set," recently remarked: "The United States is a country on which the sun never sets, and the rest of the world never sits."

They also serve who only stand and wait.—Milton.

More Laurels for Adamic

Two new honors have been conferred upon the popular author, Louis Adamic, in recent weeks.

The \$1,000 John Anisfield Award, given annually under the sponsorship of The Saturday Review of Literature, was given this year to Adamic for his "From Many Lands," selected by the judges as the outstanding book on racial relations published during 1940.

Temple University, at the Founder's Day and Mid-Year Commencement exercises held in Philadelphia on February 14, honored Mr. Adamic with the degree of Doctor of Letters.

Louis Adamic is one of the very few Jugoslavs in America ever to receive these honors.

UNEMPLOYMENT

Statistics compiled by the American Federation of Labor give the number of unemployed in December 1940 as being 7,000,000.

Jugoslav Savings and Loan Association Calls Annual Meeting

CHICAGO.—Stockholders of the Jugoslav Saving and Loan Association convening for their annual meeting at the Slovene Labor Center, Saturday, Feb. 22, will have on the agenda, as one of the most immediate problems of the Association, the matter of securing Federal insurance for its shareholders.

A good deal of preliminary work required has been satisfactorily settled during the past year, all of which will be reported at this meeting.

All stockholders are urged to be present in person or represented through proxy, as many other important problems will be up for discussion and settlement.

The annual financial statement will be presented by the Association's secretary, Donald J. Lotrich.

Our own Slovene Labor Center stock holdings will be represented by the Center's Secretary, Joseph Drasler.

The meeting has been announced for 8 p.m.

Activities Planned by Slovene Labor Center Social Club for 1941

CHICAGO.—The general yearly meeting of our Social Club decided to run three regular social affairs this year, with our famous "five cent evening" operations—which means that drinks and sandwiches will be served at five cents each, and music free.

Proper dates were carefully selected by the new Board of the Club at its regular meeting held February 3. Since the summer months, usually accompanied by tense heat, are not very attractive for inside dancing, we decided to hold one social in the spring, and two in the autumn months. All three will be held on Saturday evenings and on the following dates: April 26, Sept. 27, Nov. 15. Members and friends please remember these dates and arrange your other things so as to enable you to be present at all our social affairs. Also explain this at your lodge meetings, to eliminate any and all unnecessary friction of having two identical affairs on the same date. By such cooperation all socials will have better attendance and therefore greater results.

As president of our Social Club, I am sending hereby my personal hearty greetings to all members! I'll also let you in on a secret... Your entire Board of officers anticipates with pleasurable satisfaction prompt renewal of membership cards expiring April 30, 1941. That includes the whole roster except those paid-up and recently adopted new members. Let's be good to the Club, and the Club will be nice to us in the form of low-priced social entertainment!

Slovene Labor Center is planning to enlarge and improve our present clubrooms—and, most naturally, will need some real cash. It would be very nice of all of us members if we will subscribe to one share each. Price is \$25 per share. Pals and gals, whatdja say?

Social greetings to all!

Frank S. Taucher.

Jugoslavia—Will She Yield to Hitler?

Jugoslavia's Vardar Valley, it is said, provides a much easier road to Greece than the route across Bulgaria's mountains. Hitler is looking for a route by which Nazi divisions now packed along the Danube River can be quickly and easily transported to Greece and the eastern Mediterranean.

Germany is reported pressing the Jugoslavs for unopposed passage over the historic Vardar River road and free passage through Bulgaria so that her troops will be able to reach as many points as possible in Greece and the Mediterranean sector when the moment to strike arrives.

In just what kind of position Jugoslavia is to be able to effectively oppose the ever-more-pressing demands of Germany is not difficult to understand. It is generally expected that Jugoslavia will do whatever Germany expects of her.

It is believed Germany will invite Jugoslavia to participate in the "new order" in Europe envisioned by the Axis powers. This action was expected of a conference last Friday in Germany between Jugoslavia's premier, Dragaša Cvetkovic, and foreign minister, Alexander Cincar-Markovic, and Nazi leaders, including Adolf Hitler.

With the new Balkan pact signed between Turkey and Bulgaria, and Greece continuing to mop up on the Italians, the entire Southeastern part of Europe in particular and the world in general is watching tensely these new developments in the Balkans.

World production of rubber this year is expected to reach 1,020,000 long tons, the second highest on records about 97 per cent coming from plantations in the Middle East.

♦ ♦ ♦ SAVA NOTES ♦ ♦ ♦

By A. SAVANKA

Originally, our chorus was organized under the name "Anton Askere," after the famous Slovene epic poet, but at its first meeting, Jan. 6, 1918, the name was changed to "Sava," after the river Sava which begins its course somewhere in the Julian Alps, near Triglav, and winds its over 400 miles through Jugoslavia, running through the important cities of Ljubljana, Zagreb, Belgrad, and into the Danube River that finds its way to the Black Sea. Perhaps every member at this first meeting had a fond recollection of this river, so many little villages, towns and cities, and so they named the chorus in remembrance.

This independent male chorus became affiliated with Branch No. 1, JSF, in Jan. 1926, and in 1927 became a mixed chorus.

Some of the early-timers still with our chorus are: Katie Bernik, Charles Pogorelc, Andrew Misko, Frances Seitz, Frances Vider, Mimi Omahen. Two of the organizers, Frank Alesh and Frank Udovich sang with the chorus until recently.

*

We have enjoyed Andy Turkman's reports on activities of our sister-chorus Zarja very much, and absence of "Cleveland Reflections" from this page in recent weeks makes us say—"Let's hear from you again real soon, Andy!"

*

The group of young people in Zarja are especially active in their chorus, preparing many novel arrangements of song effect. Others who had certain interests in learning more about it.

*

News from Jugoslavia tells us that the turbulent river Sava, our namesake, has recently overflowed its banks, carrying away and destroying the small cottages on its lowlands and sweeping away the rich top soil of the earth, causing added loss and misery to the peasants' already hard existence. Sometimes it makes us wonder how our people can withstand all the economic hardships, the wrath of the elements, their life of hard toil for a bare existence, the destruction of war, and the ever-present fear of war! They must be a hard, courageous, though submissive people—accepting their hard lot as an heritage of the past! "My father, my grandfather, my great grandfather—they all worked hard!"

*

An old blind-man stationed himself with his squeaky fiddle every Saturday afternoon at the door that led up to the music studios of Mr. Lindsey, and patiently waited for his little customer to come down those stairs after her lesson. And as he listened for her familiar gay steps, his face would light up, for she would almost stop to talk to him and give him a few pennies.

*

This Saturday, as the little girl was coming down the two flights of stairs, she was wondering whether or not she should give half of her ear-fare to her blind friend, as was her custom. She then could buy herself three-cent worth of candy, but would have to walk home. The thought of the three-mile trudge home, the aches in her arms from carrying her violin case which became heavier with every mile, and the 3 cents worth of candy not lasting all the way home, almost decided her to quietly pass the old man without saying anything to him, and ride home on the street-car; it was so much more fun riding than walking! But, not knowing how he could possibly know her approach so quickly, the blind man nodded and smiled to her, saying, "Oh, good afternoon, little girl; how was your lesson today?"

*

On Saturday, as the little girl was coming down the two flights of stairs, she was wondering whether or not she should give half of her ear-fare to her blind friend, as was her custom. She then could buy herself three-cent worth of candy, but would have to walk home. The thought of the three-mile trudge home, the aches in her arms from carrying her violin case which became heavier with every mile, and the 3 cents worth of candy not lasting all the way home, almost decided her to quietly pass the old man without saying anything to him, and ride home on the street-car; it was so much more fun riding than walking! But, not knowing how he could possibly know her approach so quickly, the blind man nodded and smiled to her, saying, "Oh, good afternoon, little girl; how was your lesson today?"

*

As president of our Social Club, I am sending hereby my personal hearty greetings to all members! I'll also let you in on a secret... Your entire Board of officers anticipates with pleasurable satisfaction prompt renewal of membership cards expiring April 30, 1941. That includes the whole roster except those paid-up and recently adopted new members. Let's be good to the Club, and the Club will be nice to us in the form of low-priced social entertainment!

*

Social greetings to all!

Frank S. Taucher.

IN THE NEWS

SUPREME COURT HANDS DOWN TWO MOMENTOUS DECISIONS

Two decisions made by the Supreme Court recently are being hailed by organized labor in general as great victories for the workers and defeats for the nations sweatshoppers and labor haters.

"With validity of the Wage-Hour Act now established beyond doubt, the government has a free hand to improve the conditions of America's most exploited workers," Pres. Geo. M. Harrison of the Brotherhood of Railway Clerks said.

"The decision on the anti-trust laws is of equal importance. It means labor has triumphed in its long battle against those who would shackle unions by misuse of anti-trust legislation," he added.

PATRIOTISM!

Huge quantities of oil are being transported from the United States to Japan in "tanker" ships owned by American oil companies but sailing under the flag of Panama "to get around the Neutrality Act and escape supervision by the U. S. Maritime Commission," the New York "Times" said recently.

It added that the oil companies are making vast profits by this trick, because Japan is paying "as much as \$20 a ton" for the ships, compared to the former "charter rate" of \$5 to \$6 a ton.

1 OF 4 HARLAN COUNTY MINERS GRANTED OUTRIGHT PARDON

Acting Governor Rodes Myers of Kentucky has granted an outright pardon to one of four Harlan County miners unjustly sentenced to life imprisonment for alleged participation in a bloody 1931 battle instigated by company thugs and has commuted the sentences of three other workers and then granted them paroles. Release of the four is a labor victory achieved as a direct result of persistent efforts by the A. F. of L. and the Kentucky State Federation of Labor, which pressed on despite repeated discouragements.

STFU MOVES CLOSER TO AFL AFFILIATION

Progress toward a closer relationship with the American Federation of Labor marked the seventh annual convention of the Southern Tenant Farmers Union (unaffiliated) held at Little Rock, Ark., Jan. 31-Feb. 2.

After hearing George L. Goode of Atlanta, southern AFL representative, invite them to send fraternal delegates to future AFL conventions, the STFU members passed a resolution urging officers to "further cement fraternal relations" with the AFL.

It was to equalize this disparity that the trade union fitted itself into society and was recognized as good. Its purpose is neither to censure nor to punish the employer but to give to his employees, joined together in a trade union, a measure of freedom of action and the equality of power that the owner of the corporation has.

It was to equalize this disparity that the trade union fitted itself into society and was recognized as good. Its purpose is neither to censure nor to punish the employer but to give to his employees, joined together in a trade union, a measure of freedom of action and the equality of power that the owner of the corporation has.

It was to equalize this disparity that the trade union fitted itself into society and was recognized as good. Its purpose is neither to censure nor to punish the employer but to give to his employees, joined together in a trade union, a measure of freedom of action and the equality of power that the owner of the corporation has.

It was to equalize this disparity that the trade union fitted itself into society and was recognized as good. Its purpose is neither to censure nor to punish the employer but to give to his employees, joined together in a trade union, a measure of freedom of action and the equality of power that the owner of the corporation has.

It was to equalize this disparity that the trade union fitted itself into society and was recognized as good. Its purpose is neither to censure nor to punish the employer but to give to his employees, joined together in a trade union, a measure of freedom of action and the equality of power that the owner of the corporation has.

It was to equalize this disparity that the trade union fitted itself into society and was recognized as good. Its purpose is neither to censure nor to punish the employer but to give to his employees, joined together in a trade union, a measure of freedom of action and the equality of power that the owner of the corporation has.

It was to equalize this disparity that the trade union fitted itself into society and was recognized as good. Its purpose is neither to censure nor to punish the employer but to give to his employees, joined together in a trade union, a measure of freedom of action and the equality of power that the owner of the corporation has.

It was to equalize this disparity that the trade union fitted itself into society and was recognized as good. Its purpose is neither to censure nor to punish the employer but to give to his employees, joined together in a trade union, a measure of freedom of action and the equality of power that the owner of the corporation has.

It was to equalize this disparity that the trade union fitted itself into society